

Világ proletárjai, egyesüljétek!

ÚJ VÁRPALOTA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalota városi Pártbizottsága és a városi tanács lapja

VIII. évfolyam — 3. szám.

ÁRA 30 FILLÉR

Szombat, 1958. január 18.

A levelező értekezlet elé

Amikor Lenin az újság szerepéről beszélt, egy állványhoz hasonlította, melyet az épülő ház körül emelnek. Ez az állvány megmutatja a ház körvonalait, és elősegíti az építőmunkások egymás közötti érintkezését. Lenin akkor a lapot a párt építésének eszközeként említette. A párt azóta nemcsak felépült, hanem hatalomra is vezette a munkásszót. De ezzel nem szűnt meg a szerepe, sőt tovább bővült. Nemcsak a párt építésének, hanem szocialista életünk kifejlődésének is eszközévé vált.

A párt lapja ha jól, ha hivatásának megfelelően működik, felbecsülhetetlen segítséget ad politikai, gazdasági és kulturális életünk fellendítéséhez. Induljunk ki abból az alapvető tételből, hogy a párt erejét a tömegekkel kiépített kapcsolata határozza meg. Minthogy a párt érkei egyet jelentenek a dolgozó tömegek érkeivel, így a tömegeknek legsajátabb érdekük, hogy segítsék elhárítani építőmunkánk útjából az akadályokat, s ezzel megkönnyítsék a párt vezető, irányító tevékenységét.

A párt és a kormány 1958-as évre vonatkozó népgazdasági terve szerint a szénbányászatnak 12,2, az energiaiparnak 20,2, a vegyiparnak pedig 11 százalékkal kell többet nyújtania, mint az elmúlt évben. A mi városunk az ország egyik jelentős nehézipari bázisa, mégpedig éppen a szénbányászatot és az erre épülő energiatermelőt és vegyipart találjuk meg. Ez egyben azt is jelenti, hogy nagy felelősség nehezedik bányáink, üzemünk dolgozóinak és a város lakosságának vállára. A város lapjának, az „Új Várpalotát”-nak legfőbb feladata, hogy ehhez a legtöbb segítséget megadja.

Képes-e erre a lap? Igen, képes. De a szűk szerkesztőségi apparátussal nem. Olyan tábor kell, hogy körülfogja, amely az élet legjobb ismerőjeként kész részt vállalni e nagy feladatok végrehajtásában. Ez a tábor a levelezők tábora. Azok, akik legérzékenyebben reagálnak arra, ami körülöttük történik és kemény igazságérzettel ostromozzák fejlődésünk fékezőit. A levelezők — ahogy Sztálin mondta — a közvélemény parancsnokai. Azzal, hogy az élet ezernyi jelenségéről tájékoztatják az újságot, kifejezik abbeli szándékukat, hogy tevéleges részesei kívánunk lenni előrehaladásunknak. Ők azok, akik egyszerű nyelven bírálják az életet. Bírálják azzal, hogy tollukkal szembeállnak a hanyag, a pocsékoló, a fegyvermezőtlen emberekkel, a kapitalista maradványoknak hódolókkal. Bírálják azzal, hogy üldözik az embertelenséget, a kiskirálykodást, a haladást fékező bürokráciát.

Elmondhatjuk-e, hogy fejlődő városunkban nincs olyan jelenség, amely ellen ne kellene kíméletlenül harcolni? Nem mondhatjuk el. Drága még a termelés, nagy az igazságtalanság, alacsony a gépek kihasználási foka, sok felhasználható anyag hever a raktárakban, vagy éppen a munkahelyeken, melyek a gazdasági élet más területén felhasználhatók. Azt sem mondhatjuk el, hogy a politikai tisztánlátás teljes. Sőt, találkoztunk ellenséges agitációval is. A levelezők erre felhívják a figyelmet, s ezzel segítők a proletárdiktatúra megerősödésének.

A mi szerkesztőségünkbe is eljutott több megjegyzés, kifogás a közölt cikkekkel kapcsolatban. De ezek csak hallgatóságos megjegyzések, vagy bosszankodások során jutnak el hozzánk. Pedig a lap színvonalának emelése, tárgyilagossága, sokoldalúsága csak úgy biztosítható, ha a levelezők száza mondják el észrevételüket a párt munkájával, a lap munkájával, gazdasági, vagy kulturális életünk vezető helyein kifejtett munkáival kapcsolatban. A lap akkor felel meg igazán feladatának, ha a tudóstok, a levelezők írják és szigorú ellenőrzés alatt tartják a lap tevékenységét. Természetes, hogy a hibák ostromozása előbbre viszi az életet. Azonban ügyelni kell arra is, hogy nem kellő tárgyilagosság, vagy szándékos intrika, csak árt az ügynek. Ha nem fordítunk kellő gondot a gyáron, a városban belüli élet mindennapi oldalára, ha nem fordítunk kellő gondot a közügyek nyilvánosságára, a bírálatra, a lap, mint a párt legfontosabb eszköze, elveszti azt a forradalmi jellegét, hogy kollektív szervező, kollektív propagandista, kollektív agitátor legyen.

Gazdasági életünk egyik legfőbb tényezője, hogy a meglévő berendezések, lehetőségek kihasználásával olcsóbbá tegyük a termelést, ami közvetlenül kihat a dolgozók életszínvonalának emelésére. A levelezők nagy segítséget tudnak adni a pártnak ahhoz, hogy ráirányítsa a figyelmet a legfontosabb tennivalókra, az importanyagok és a hazai nyers- és félkészanyagok megtakarítására. Az ország jelenlegi gazdasági helyzete nem teszi lehetővé, hogy a város területén állami erőből jelenleg tovább folytassuk az építkezést. De hatalmas társadalmi erő és anyagi lehetőség áll rendelkezésre, hogy ezt ha nem is a korábbi méretekben, de tovább folytassuk. Fel kell tárnai és ki kell bontakoztatni az olyan mozgalmat, mely a társadalmi tulajdon védelmét szolgálja. Kíméletlenül kell küzdeni a magunk alkotta törvények betartásáért. A párt szervezeti és politikai egységének további megerősítéséhez az egyes jelenségek megvilágításával nagy segítséget adhatnak és kell, hogy adjanak a levelezők. A lapot akkor mondhatjuk igazán jónak, ha az olvasók magukéknak érzik. Az olvasók pedig csak akkor érzik magukéknak, ha minél több, az élet legkülönbözőbb területeiről vett kérdéssel fordulnak hozzá. Az ő segítségükkel elérjük azt, hogy a párt újabb ezer és ezer szállal kapcsolódjon a tömegekhez.

Amikor a január 20-án tartandó levelező-értekezlet résztvevőit köszöntjük, egyben azt várjuk tőlük, hogy hozzák magukkal javaslataikat, a lap színvonalának megjavításához. Bírálatiikkal világítsanak rá legfontosabb feladataink megoldásának lehetőségeire, és híven tükrözzék a közvéleményt, amelynek ők a parancsnokai.

9,6 vagon pétisó terven felül

Január 14-én a hó első napjainak lemaradásával szemben, már tervteljesítésről adhatnak számot az ammóniagyár dolgozói. 14-én rekordteljesítményt értek el, napi tervük 111,2 százalékos teljesítésével. Ezért aztán nem csoda, ha az ammóniagyár után a pétisó-üzem dolgozói is tervteljesítésről adhatnak számot. 14-én napi tervüket 105,8 százalékra teljesítették és az eddig esedékes havi tervükön felül 9,6 vagon pétisót adtak. Csak így tovább, akkor minden bizonnyal sikerrel zárják az év első hónapját.

Hulladékból készült fakockával biztosítanak

Az elmúlt esztendőben a Várpalotai Széntrüszthöz tartozó Beszálló-aknáknál felsőpadi frontművelésnél megpróbálták a fakockával való biztosítást. Egy szállítótárat rövid szakaszt illymódon képezték ki. A próbálkozás kudarcot vallott, a nyomás rövid idő alatt összetörte a fakockákat.

Idén ismét megpróbálkoznak az általában ritkán használt biztosítási formával. Elsősorban azért, mert a jelenleg alkalmazott modern biztosítási eszközöknél (moll, TH, betonidomok) is jobban bírja a nyomásviszonyokat. S a méretek megfelelő hulladékfát nem gyűjtőnek használnák, hanem nagy mennyiséget, az említett fakockák készítésére.

Amennyiben Ernő-bányánál az alsópadi frontművelésnél ez a forma — hosszabb szakaszon — beválik, akkor Ferenc-bányánál szintén alkalmaznák. A sikeres próba után megoldást nyer olyan vágatok tartós biztosítása, amit eddig semmiféle eszközzel nem tudtak huzamosabb ideig üzemben tartani.

Készülnek az üzemi tanácsválasztásra

A Péti Nitrogénművek üzemi bizottsága és szakszervezete bizalmi, készülnék az üzemi tanács választására. Január 13-tól 18-ig a vállalat valamennyi üzemszabályzatot, tanácskozási anyagot tartottak. Az elmúlt év eredményeit és hiányosságait, valamint az első negyedévi tervteljesítéssel kapcsolatos teendőket beszélték meg. Az üzemi tanács tagjait is

A Beszálló-akna 301-es KISZ frontbrigádjának versenyfelhívása

KEDVES Bányász Fiatalok!

Mi, a Várpalotai Trüszthöz tartozó Beszálló-aknáknál dolgozó 301-es KISZ frontbrigád dolgozói, hazánk felszabadulásának 14. évfordulója, valamint a 14. szabad Május 1. a nemzetközi munkásmozgalom nagy ünnepére, szocialista munkaversenyre hívjuk ki az ország összes KISZ ifjúsági frontbrigádját.

A verseny időtartama a kihirdetéstől kezdve április 4-e, illetve május 1-e. A versenypontok az alábbiak:

1. Az egy főre eső termelés minél magasabbra való emelése.
2. A technológiai utasítások 100 százalékos betartása.
3. A minőségi termelés érdekében a meddtartalom lecsökkentése az előírt minimum alá.
4. Az önköltség csökkentése érdekében a bányafával takarékoskodunk. Omlasztáskor az összes fát kiraboljuk, melynek egy részét a fejtésben használjuk fel, a többi rossz fát a külszínre küldjük, újrafelhasználás végett.
5. Az igazolatlan hiányzást a brigádon belül teljesen megszüntetjük.
6. Az üzemi balesetek számát a lehető legkisebbre csökkentjük.
7. Havonként az addig elért eredményről tájékoztatjuk versenytársainkat.

Azok a KISZ frontbrigádok, akik a versenyt elfogadják, levélben, sajtóban és rádióban értesítsék a Várpalotai Szénbányászati Trüszti Beszálló-akna MSZMP, KISZ és szakszervezetét.

Biztosak vagyunk benne, hogy a szocialista munkaverseny élénk visszhangra fog találni az ország ifjúsági frontbrigádjai körében, mivel országunk iparának kenyere a szén és ezen keresztül előbbre visszük a szocializmus építését.

Itt az ideje, hogy ifjúságunk felélessze a szocialista munkaverseny szunnyadó tüzeit.

Legyen ez a verseny az elkövetkezendő idők munkaversenyének hírnöke, és fiatal bányászaink kapcsolódjanak bele, úgy, ahogy azt a párt, a szocialista hazá és a dolgozó népünk elvárja tőlünk. Akármelyik KISZ frontbrigád lesz a verseny győztese, az igazi győztes a dolgozó magyar nép.

Ehhez kívánunk sok sikert és

Roszjár János

üzemvezető

Bikárdi István

üzemi bizottság

Jó szerencsét!

Mártal János

MSZMP titkár

Moraszky Pál

KISZ titkár

Van már javulás, de még nem elég?

Ezen a héten már van javulás a bányák napi tervteljesítésében.

Ferenc-bánya 14-én napi tervét 110,3, 15-én 108,7 százalékra teljesítette. De ezek a kimagasló eredmények az esedékes havi tervteljesítésben a 100 százalékot még nem segítették elő. A trüsztot a Külfejtési bányá húzza nap-nap után lejjebb. Így az esedékes havi terv teljesítése is

csökken. A legújabb hírek szerint azonban remény van már arra, hogy hétfőn megkezdje a termelést a Bántapuszai Külfejtési bánya, amely a jobb eredmények elérését, növelését segíti elő.

Az üzemek között január 16-ig bezárólag, az esedékes havi tervteljesítésben a következő sorrend alakult ki:

1. Beszálló-akna	113,0 %	5. Ferenc-bánya	98,8 %
2. Cser-bánya	108,2 %	6. Ernő-bánya	95,1 %
3. S. II.-akna	104,0 %	7. Külfejtés	21,7 %
4. Herend-bánya	102,4 %	SZÉNTRÜSZT	91,3 %

Kevesebb a baleset

A munkavédelmi verseny terén jó eredménnyel zárult 1957. év utolsó hónapja, mivel a balesetek száma jelentősen csökkent.

A 100.000 műszakra eső balesetek száma alapján az üzemek helyezési sorrendje a következőképpen alakult:

SZÉNTERMELO ÜZEMEK:

	Gyakoriság	Baleset nem volt
1. Külfejtés		
2. Herend-bánya	21,4	
3. S. II.-akna	42,9	
4. Cser-bánya	64,5	
5. Ferenc-bánya	69,9	
6. Beszálló-akna	73,3	
7. Ernő-bánya	92,0	

SEGÉDÜZEMEK:

1. Gépüzem	19,1
2. Vegyes-üzem	32,6

Ha a múlt év negyedik negyedét vizsgáljuk, akkor megállapíthatjuk, hogy jó eredményeket értek el a következő üzemek, mivel nagymértékben csökkentették a balesetek számát: Ferenc-bánya, Beszálló-akna, S. II.-akna, Külfejtés és Gép-üzem.

Az üzemek jó munkájának eredményeként a trüszti gyakorisága 64,9-re csökkent, amely érték az előző hónapoz viszonyítva lényeges javulást jelent.

Kivilágos virradatig!

A legtöbb embernek fűződik valamilyen emléke a vasúthoz. Aki lekötötte a vonatot, az szűzja, akinek kedves vendéget hozott, az örül. Ez az emlék, amiről most szólnak, hosszantartó és kellemes. De hagyjuk most a vonatot. Annak úgy is menetrend szerint tovább kell mennie. Beszéljünk arról az épületről, amelyik ott emelkedik a vágányok mellett. Valaki azt kérdezhetné, milyen emlék lehet egy épület. Azt csak azok tudják igazán, akik kényelmes pihenőre találnak benne és nem kell szabadidejük egy-egy vagy kétharmadát utazással tölteni, hogy munkahelyükre, a várpalotai

vasútállomásra érjenek. Nem csűrjük, csavarjuk tovább. A vasutas lakatanyáról van szó, melyet január 11-én adott át rendeltetésének Székely József elvtárs, a MÁV szombati helyi igazgatóságának helyettes vezetője. Szavaival visszaidézte a nagyteremben összegyűlt vasutasok előtt az elmúlt küzdelmes napokat. Államunk nem is volt hátlatlan ezért az odaadó munkáért, mert a múlt év folyamán a 10 százalékos fizetésrendezés és 10 százalékos egészségügyi pótlék címén adott jövedelmen felül, 230.000 forint jutalmat kaptak a várpalotai vasutasok. A legnagyobb jutalom mégis a

2,5 millió forint költséggel felépült 80 személyes lakatany épület. A benne lévő orvosi rendelő, betegszoba, fürdő, és korszerű étkezőhelyiség kulturált munkakörülményeket teremt a várpalotai vasutasoknak. Minden ünnepelésnek az a legszebbik része, amikor a jutalmakat osztják. A kapott korszerű épületen kívül (mert ez is igen nagy jutalom), a dolgozók között 13.000 forintot osztottak szét.

Mire az ünnepség véget ért, a társalgó szobákban már ott álltak a borosüvegek, a fehérrel terített asztalokon. A bőséges és jóízű vacsora után csüszött is a jóféle ital. Különösen akkor, hogy zenekíséret mellett történt. A nagyterem újra megtelt, de most már egymáshoz simuló párokkal, akiket a vesprémi vasutas zenekar kísért a tánc álomvilágába. De a tánc nem mindenki-nek kenyere, aki mulatni akar, az a nótát szereti. Fel is csendültek egymás után a jobbnál-jobb magyarázó nóták. Bennem az az emlék maradt meg, amikor rázendítettünk, hogy Deres már a határ... Szállt a nóta, folyt a tánc, kivilágos virradatig. Ügye, kellemes emlékek? Ilyenkor könnyen feledésbe megy az is, amikor orrunk előtt prüsszölve elrobogott a vonat. —almi—